

VVA berichten

Redactie-adres: Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

september 2013 nr.106

Waar blijft de tijd?

Dat is een filosofische vraag. De tijd is eigenlijk een perpetuum mobile, een eeuwigdurende beweging. De tijd gaat voorbij in een ritme dat bepaald wordt door omwentelingen van de aarde, althans dat heeft de mens eens vastgesteld. De tijd beweegt dus vooruit en richt onze blik op wat komen gaat: de toekomst. Taalkundig heb je drie soorten tijd: *de verleden tijd, de tegenwoordige tijd en de toekomstige tijd.*

Jules de Corte schreef eens een mooi liedje over de tijd. Het luidt als volgt:

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Daar heb ik een heel eenvoudig liedje aan gewijd.

Je hoort het dagelijks om je heen aan alle kanten.

De kleine burger zegt het en de rijke man.

De kruidenier stelt deze vraag aan al z'n klanten.

En u en ik zeggen het ook wel nu en dan.

't Zij oppervlakkig of met even iets van spijt.

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Eens was je leven zonder zorg en zonder spijt.

Toen je nog speelde met je houten paard en wagen.

En met de pop die echt wel 'mama' zeggen kon.

Toen had je bijna niks te wensen of te vragen.

En was je rijker dan de deftigste baron.

Je stond bij God noch bij mensen in het krijt

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Eens was je pappie's kleine vent of grote meid.

Maar kleine kinderen worden eenmaal grote mensen,

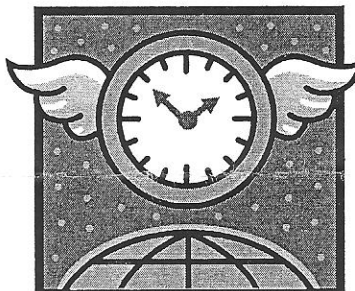
Die in dit leven moeten vechten stuk voor stuk.

En in hun hart is zoveel plaats voor zoveel wensen.

En voor verlangen naar een eindeloos geluk.

En dat wat nu is, ben je morgen zeker kwijt.

Waar blijft de tijd, waar blijft de tijd?

Het liedje heeft een melancholische strekking en gaat over de tijd die achter ons ligt. Als we dat op onze vereniging toepassen, dan kunnen we teruggaan tot 1984 toen de VVA werd opgericht. We leven nu in de tegenwoordige tijd en kunnen constateren dat in de toekomstige tijd namelijk in 2014 de VVA 30 jaar bestaat. Bekijken we hieronder nu eens de VVA in deze drie tijden.

Verleden tijd

Een met enthousiasme gestarte vereniging die gedurende die bijna 30 jaren gedragen is door een groep mensen wier wortels liggen in het departement Auvergne in Frankrijk. De kern van deze afstammelingen heeft altijd het onderlinge contact bijzonder gewaardeerd, heeft het land van de herkomst meermalen bezocht en toonde interesse in alle aspecten van het leven in deze landstreek van Frankrijk. We hebben veel ondernomen en onderzocht en zoals men dikwijls geneigd is te zeggen over vroeger ondergane aangename, interessante en plezierige ervaringen: *"Dat nemen ze ons niet meer af!"*. Dat hebben we beleefd, dat ligt vast en vormt een waardevolle geschiedenis.

De tegenwoordige tijd

Die beleven we nu, maar pas op want de snelheid van de tijd maakt heden in een tel weer verleden. Nu hebben we een ledenbestand van 84 en nu moeten we proberen een zinvolle draai te geven aan het bestaan van de VVA. Een man die alles altijd reëel ziet en het moment van nu ook koestert is onze voorzitter Frits Lammers.

De toekomstige tijd

We weten nu dat we op 27 oktober 2014 dertig jaar bestaan. Omdat regeren vooruitzien is, heb ik dat bij Frits aangekaart. *"Moeten we dat gaan vieren Frits?"*, vroeg ik hem en het zal u niet verbazen dat onze immer enthousiaste voorzitter antwoordde met een volmondig "ja". Realist als hij is, merkte hij op dat ons clubje inmiddels al wat slinkende is, maar dat we niettemin nog altijd een bestand leden hebben dat graag een feestje viert, dus ook ons 6^e lustrum. In welk vat we dat moeten gieten, daar hebben we ons nog niet over uitgesproken. Dat willen we doen in overleg met onze leden op de aanstaande najaarsvergadering op zondag 17 november 2013 weer in de "Duiventil" in De Bilt.

Vanzelfsprekend hopen we op een grote opkomst, zodat zoveel mogelijk leden zich kunnen uitspreken over de vorm waarin we de viering van ons 30-jarig bestaan zullen gieten.

Van de redactie

Zoals u hierboven kunt lezen, bestaan we volgend jaar 30 jaar en over de wijze waarop we dit zullen vieren kunt u zich uitspreken in de najaarsvergadering. De uitnodiging voor deze algemene ledenvergadering treft u aan op pagina 2.

Op pagina 3 treft u een portret aan van Georges Brassens als schrijver en zanger voor de underdog. Wij geven daar een vertaling van zijn *"Chanson pour l'Auvernat"*. Pagina 4 is gevuld met een artikel over rivieren in de Auvergne en een nieuwe benaming voor de secretaris.

UITNODIGING
voor de
Najaarsbijeenkomst en Algemene ledenvergadering op zondag 17 november 2013
in de Duiventil, Jasmijnstraat 6, 3732 EC De Bilt

Programma:

12.00 uur : Ontvangst in de Duiventil
12.30 - 13.30 uur : Koffiedrinken en lunch
13.30 - 14.15 uur : Dia-presentatie "De VVA in La Motte 1996" (eerbetoon Nico Balkenende)
14.15 - 15.00 uur : Gelegenheid om wat te drinken
15.00 - 15.30 uur : Jaarvergadering
15.30 - 16.30 uur : Dia-presentatie "Retor aux sources 1998" (eerbetoon Piet en Tiny Lestrade)
16.30 uur : Afsluitende borrel

Agenda Algemene Ledenvergadering.

1. Opening voorzitter
2. Ingekomen stukken en mededelingen
3. Notulen Algemene Ledenvergadering dd. 11-11-2012 (Afdrukt in VVA-berichten dec.2012)
4. Jaarverslag 2012 van de secretaris
5. Financieel Verslag 2012 van de penningmeester
6. Verslag kascommissie
7. Begroting 2014
8. Benoeming kascommissie
9. Verkiezing bestuurslid: *(Aftredend zijn Emile Weesie en Pieter Laboyrie) Emile stelt zich niet meer herkiesbaar ; in zijn plaats hebben we Harry Delpeut bereid gevonden zich kandidaat te stellen. Tegenkandidaten kunnen ingediend worden vóór 17 november a.s.*
10. Viering 30-jarig bestaan VVA
11. Rondvraag
12. Sluiting

(van de deelnemers wordt een bijdrage verwacht van €12,50 p.p.)

Aanmelden voor de vergadering

Bij deze VVA-berichten is een aanmeldingsformulier ingesloten waarop u uw deelname aan de vergadering kenbaar kunt maken. Het aanmeldingsformulier dient vóór 1 november a.s. gezonden te worden aan onze secretaris A.C. Josso Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen.

De betaling dient te geschieden aan de penningmeester VVA, EJM Weesie Schoolstraat 17, 3732 DV De Bilt op rek nr. 3750.09.280 van de Rabobank

Hoe kunt u De Duiventil in De Bilt bereiken?

Auto:

A27 afslag 30 (De Bilt, Veemarkt), bij stoplichten rechtsaf (Hollandse Rading); bij eerste stoplichten rechtsaf (Blauwkapelseweg); bij de eerste rotonde rechtdoor (Burgemeester De Withstraat) ; bij derde straat links (Jasmijnstraat) na 100m rechts is parkeerplaats en De Duiventil, gratis parkeren, ook in omliggende straten.

Openbaar Vervoer:

Vanaf Utrecht Centraal Station buslijnen 50, 52, 53, of 74. Uitstappen bij bushalte Tunneltje De Bilt. Na uitstappen even richting de stoplichten lopen, tunneltje onderdoor (Kapelweg), aan het eind van de straat schuin naar links (Burg. de Withstraat) tweede straat rechts (Jasmijnstraat) Na 100 m rechts op nr. 6 is de Duiventil.

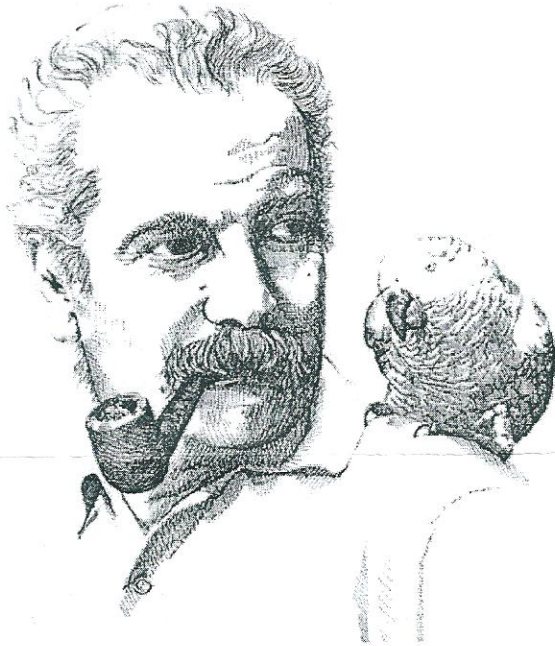
Georges Brassens minnaar van de underdog

In 1991, tien jaar na het overlijden van Georges Brassens, publiceerde Piet Lestrade in de VVA-berichten nr. 21 van maart een lied van deze beroemde chansonnier met de titel 'Chanson pour l'Auvergnat'. Het was de originele Franse tekst, maar nu heb ik een goede vertaling ervan gevonden.

Het is een gedeeltelijk autobiografisch lied, geschreven in 1944, waarin Brassens zijn hospita en hospes (Jeanne en Marcel) bedankt voor de vele jaren dat zij hem gratis onderdak en te eten gaven. Dit, terwijl zijzelf zeer arm waren en hun kleine woning geen stromend water, geen elektriciteit en geen verwarming had. Ook nadat Brassens beroemd was geworden en veel geld tot zijn beschikking kreeg (waarvan hij het grootste deel weggaf) bleef hij er nog vele jaren wonen.

In dit lied geeft hij ook een schets van het ruwe en sociale karakter van de Auvergnaatse boer, zeg maar de voorvader van veel van onze leden.

Chanson pour l'Auvergnat

Dit lied, het werd gemaakt voor jou.
Jij de Auvergne-bewoner die zonder meer
Mij vier blokken hout gaf,
Toen het kil was in mijn leven;
Jij die me vuur gaf toen
De brave mannen en vrouwen,
Alle mensen van goede wil
De deur voor mij hadden dichtgegooid.
Het was niet meer dan een beetje hout,
Maar het heeft mijn lichaam verwarmd
En in mijn ziel brandt het nog steeds.
Op de wijze van een groot vreugdevuur.
Jij Auvergne-bewoner, wanneer jij sterft,
Wanneer de lijkdrager jou komt halen,
Laat hij je leiden dwars door de hemel
Naar de eeuwige Vader.

Dit lied, dit lied, het is voor jou
Jij de gastvrouw die zonder meer
Mij vier stukken brood gaf,
Toen er honger kwam in mijn leven;
Jij die de broodtrommel voor mij opende
Toen de nette mannen en vrouwen,
Al die mensen van goede wil
Genoten van mij te zien vasten.
Het was niet meer dan 'n beetje brood,
Maar het heeft mijn lichaam verwarmd.
En in mijn ziel brandt het nog steeds
Op de wijze van een groot festijn.
Jij die gastvrouw, wanneer je sterft,
Wanneer de lijkdrager je komt halen,
Laat hij je leiden dwars door de hemel
Naar de eeuwige Vader.

Dit lied, dit lied, het is voor jou,
Jij onbekende die zonder meer
Ongelukkig naar mij glimlachte
Toen de agenten mij vastnamen
Jij die niet hebt staan juichen toen
De nette mannen en vrouwen,
Alle mensen van goede wil.
Moesten lachen omdat ik werd meegevoerd.
Het was niet meer dan een beetje honing.
Maar het heeft mijn lichaam verwarmd.
En in mijn ziel brandt het nog steeds
Op de wijze van een grote zon.
Jij de onbekende, wanneer jij sterft,
Wanneer de lijkdrager je komt halen,
Laat hij je leiden dwars door de hemel
Naar de eeuwige Vader.

Hoewel Brassens uitgroeide tot de populairste auteur en vertolker van het Franse chanson was zijn debuut moeizaam. Dankzij zijn vrienden kwam hij in 1952 in contact met Patashou die in hem onmiddellijk een talent herkende. Dat gebeurde inderdaad nadat hij in haar cabaret optrad. Hij werd door een deel van zijn publiek bemind om zijn non-conformistische liedjes, maar menigeen was geschokt door zijn directe taal.

Van secretaris tot Office Manager

bijna geen enkele brief per dag, maar eens per kwartaal zo'n 62 enveloppen met VVA-berichten, die deze keer ook nog worden gefrankeerd met postzegels uit het guldentijdperk. Wie weet komt het guldentijdperk nog wel eens terug en dan moet de machine weer anders worden ingesteld. Uw Office Manager heeft er niet op gereageerd.

Rivieren in de Auvergne

De Auvergne kent enkele grote rivieren. De Allier, de Loire, de Dordogne en de Lot hebben allen, samen met hun zijriviertjes, het leven en werken van de bevolking begeleid. De Allier was lange tijd de belangrijkste verbindingsweg en voor de binnenvaart een gangbare activiteit in de Auvergne. De sterk stromende en kolkende Durelle is onverbreekbaar verbonden met de messenmakerij. De slijpstenen van de messenslijpers in Thiers werden door deze rivier altijd draaiende gehouden, zoals de Dore de papiermolens van energie heeft voorzien.

Rivier de Allier

Wanneer men de majestueuze rivier ziet die onder de dertien bogen van de Régemortes brug in Moulins doorstroomt, heeft men moeite zich de tumultueuze kindertijd van de Allier in te denken. Op het moment dat de Allier de Auvergne binnenkomt springt ze door de smalle en diepe engten. Ze graaft haar bedding temidden van een subliem decor, een paradijs voor sportvissers en liefhebbers van wildwatersporten.

Dorpjes, kastelen en religieuze gebouwen, zoals de Romaanse kapel Sainte-Marie-des-Chazes, het tot een hotel omgebouwde Saint-Arcons-d'Allier, Chanteuges met z'n abdij maar ook de Langeac en Lavoûte-Chilhac, ritmeren haar loop.

Verder stroomafwaarts komt ze wat meer tot rust tussen de basaltrotsen van de Ribeyre vallei. Dit is waar de vroegste sporen van de menselijke aanwezigheid in Europa (paleontologische opgravingen aan de oevers van de Allier en het museum van Chilhac) werden gevonden.

Ze komt vervolgens in Issoire aan, stroomt langs Pont-du-Château, een voormalige binnenhaven, en komt uiteindelijk tot rust in het mooie Lemagne. De zanderige kronkelingen geven onderdak aan menige natuurschat, met name de blauwe reiger kolonies. In de buurt van Vichy aangekomen heeft ze zich helemaal geïnstalleerd en krijgt daarmee meteen een meer stedelijk karakter met haar schaduwrijke oevers waar het tot aan de Val d'Allier en Moulins goed flaneren is.

Hoewel de Allier een onregelmatige stroming kent en soms kuren kan vertonen was ze lange tijd een van de weinige natuurlijke waterwegen waarover goederen konden worden vervoerd. De binnenvaart over rivieren heeft zich vanaf de XVIIe eeuw ontwikkeld met grenen platbodems die meestal steenkool, wijn, Ambertpapier en Volvicsteen via de Allier en het kanaal van Briare naar Parijs vervoerden.

Rivier de Dordogne

Een van de langste rivieren van Frankrijk is La Dordogne. Vanaf het Centraal Massief stroomt zij over 490 km door departementen Puy-de-Dôme, Corrèze, Dordogne en Gironde naar de Atlantische Oceaan. Zij vindt haar oorsprong op de Puy Sancy (de hoogste top van de Auvergne, 1886 m) op 1680 meter hoogte, voortkomend uit de riviertje de Dore en de Dogne.

Via de kuuroorden Le Mont Dore en La Bourboule stroomt ze zuidwaarts. Meanderend door het landschap op de grens van de departementen Puy-de-Dôme, Corrèze en Cantal langs Chateau Le Val naar Bort-les-Orgues. Vanaf hier zijn stroomafwaarts vele stuwdammen aangelegd ter opwekking van stroom. Na Argentat met zijn mooie kade en Beaulieu-sur-Dordogne loopt ze bij Girac het

departement Lot binnen en buigt ze af naar het westen op weg naar Creysse en Souillac.

Rivier de Loire

De Loire is een rivier in Frankrijk, die met een lengte van 1012 km de langste rivier van dat land is.

De Loire ontspringt in de Ardèche in het Centraal Massief, op een hoogte van 1400 meter boven de zeespiegel, aan de voet van de Mont Gerbier de Jonc. Over de juiste locatie van de bron bestaat enige onenigheid zodat je er op korte afstand van elkaar twee verschillende kan bezoeken: de bekendste (want door alle toeristen bezocht) te bewonderen in een stal van een boerderij waar het water gewoon uit de kraan komt, de andere (de echte volgens bijschrift), onopvallend in een weide even verder.

Het stroomgebied van de Loire mondt uit in de Atlantische Oceaan. De getijdenwerking tot 60 kilometer landinwaarts. Voor ons als emigranten uit de Auvergne is het goed te weten dat van de twaalf departementen in vijf regio's de Loire tweemaal de Auvergne aandoet en wel in Haute-Loire en Allier.

Rivier de Lot

De Lot (Occitaans: Ôlt of Ôut) ontspringt in het Centraal Massief. De bron van de rivier ligt in het gebied van Mont Lozère en loopt van Mont Lozère naar Aiguillon, waar de rivier in de Garonne loopt. De rivier heeft een lengte van 481 km, waarvan hemelsbreed slechts 200 km overblijft.

De rivier loopt voor een groot deel door het kalkrijk gebied van midden Frankrijk. De rivier meandert ook sterk door het dal.

De Lot heeft een lange tijd een belangrijke rol gespeeld in het vervoer van goederen van de mijnen van Capdenac en van Decazville. Om die reden is de rivier in de 19e eeuw tot en met de hoogte van Decazville bevaarbaar gemaakt. Met het sluiten van de mijnen was dat niet meer nodig, maar bestaan de werken nog steeds.

Rivier de Jordanne

De Jordanne is niet zo'n bekende en belangrijke rivier in Auvergne, maar voor ons VVA-ers is hij vooral bekend omdat hij door Aurillac stroomt. Aurillac de hoofdstad van De Cantal waar we bij onze eerste reis in 1985 werden ontvangen op het Provinciehuis door Madam le Prefect (bij ons de Commissaris van de Koning) en le Docteur P. Raynal, voorzitter van de Conseil Général (Provinciale Staten) ons een ontvangst boden. Aurillac is ook bekend van zijn paraplu-industrie.